

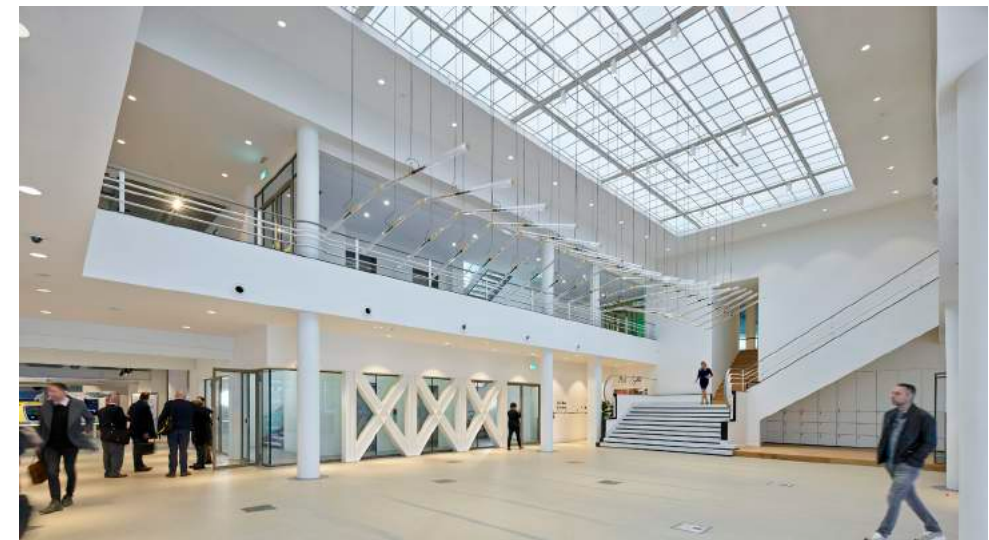
Entreeheffer Move

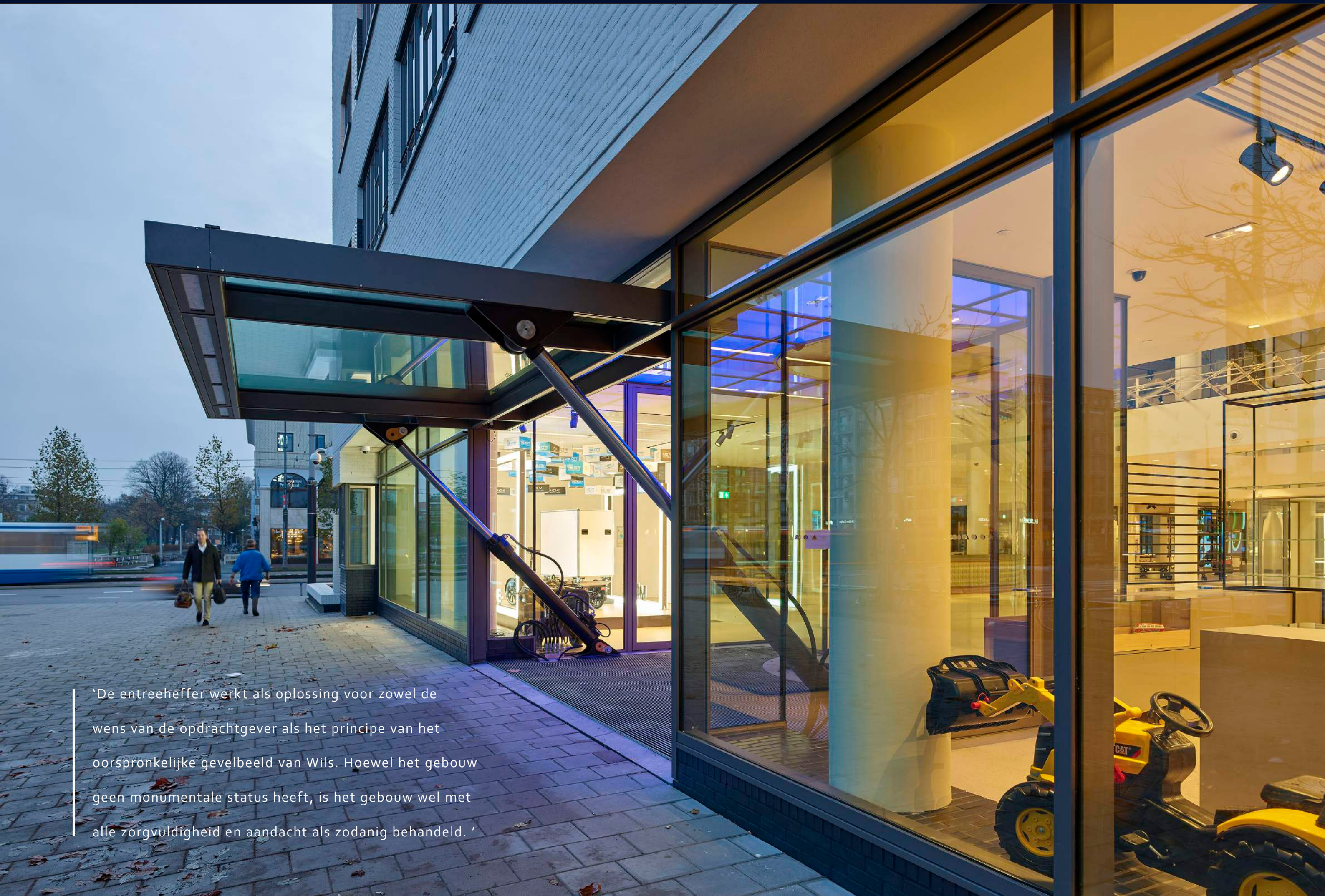
Move, het voormalige Citroëngebouw Zuid, is gerenoveerd en uitgebreid tot een hoogwaardig multifunctioneel gebouwencomplex. Het modernistische gebouw is herontwikkeld tot verzamelgebouw voor kantoor-, expositie- en evenementenruimte, retail en horeca.

Het Citroëngebouw is in 1931 ontworpen door Jan Wils en deed oorspronkelijk dienst als garage, magazijn, kantoor en showroom voor Citroën. Wils heeft eerder ook het naastgelegen stadion voor de Olympische Spelen van 1928 ontworpen. In 1959 ontwierp hij aan de overzijde een tweede gebouw voor Citroën, het Noordgebouw. Beide gebouwen, het tussengelegen plein en het stadion vormen een uniek stedenbouwkundig ensemble. Het bestaande Citroëngebouw Zuid wordt gekenmerkt door een bloksgewijze opbouw, metselwerk gevels en afgeronde hoeken. Omdat het gebouw door eerdere verbouwingen veel van zijn oorspronkelijke kwaliteit was kwijtgeraakt, is ervoor gekozen een deel van het gebouw terug te restaureren en een deel af te breken en te vervangen door nieuwbouw. Bij de renovatie is de oorspronkelijke, verfijnde detaillering van de gevels hersteld. Na uitgebreid onderzoek is ervoor gekozen de gemetselde gevels opnieuw te keimen. De verticale accenten uit de modernistische compositie van Wils zijn opnieuw teruggebracht in onder andere de belettering met de nieuwe merknaam MOVE. Het interieur is in samenwerking met QuA Associates en Bronsvoort Blaak Architecten ontworpen.

Een groot deel van de oorspronkelijke werkplaats is gesloopt en opnieuw opgetrokken. Onder dit deel is een parkeergarage gerealiseerd. Het hart van het complex wordt gevormd door een grote bijeenkomstruimte onder een glazen overkapping. De nieuwbouwvleugel is in vorm geïnspireerd op de bestaande architectuur van Wils. De nieuwe gevels zijn bekleed met speciaal ontwikkelde geglazuurde keramische panelen, die qua kleur passen bij het geschilderde metselwerk van het bestaande gebouw. Op de hoek aan de Stadionzijde is een bijzondere glazen entree en trappenhuis ontworpen.

Ontwerp	2015-2016
Opdrachtgever	Bouwinvest en PON
Locatie	Stadionplein 26, Amsterdam
Oplevering:	2019
Adviseurs	Peak Development, Techniplan Adviseurs, Van Rossum, LBP Sight, Lendering & Partners
Interieur	QuA Associates, Bronsvoort Blaak Architecten
Aannemer	Bouwinvest
Kozijnleverancier	Rollecate group
Fotografie	Joep Jacobs, BiermanHenket

‘De entreeheffer werkt als oplossing voor zowel de wens van de opdrachtgever als het principe van het oorspronkelijke gevelbeeld van Wils. Hoewel het gebouw geen monumentale status heeft, is het gebouw wel met alle zorgvuldigheid en aandacht als zodanig behandeld.’

‘We hebben het werk van Wils in zijn stedenbouwkundige context uitgebreid bestudeerd en geanalyseerd. Daaruit volgde dat de verbijzonderingen van het modernistische werk van Wils zich vooral op de hoeken bevond, aan de stedenbouwkundige as. Deze hoeken, waar veel architectonische uitingen zoals verticale accenten en afgerond metselwerk in verwerkt zijn, dienden oorspronkelijk ook als aankondiging van de entree: een belangrijk onderdeel, zowel voor het gebouw als stedenbouwkundig gezien in het oorspronkelijke masterplan van Berlage.’

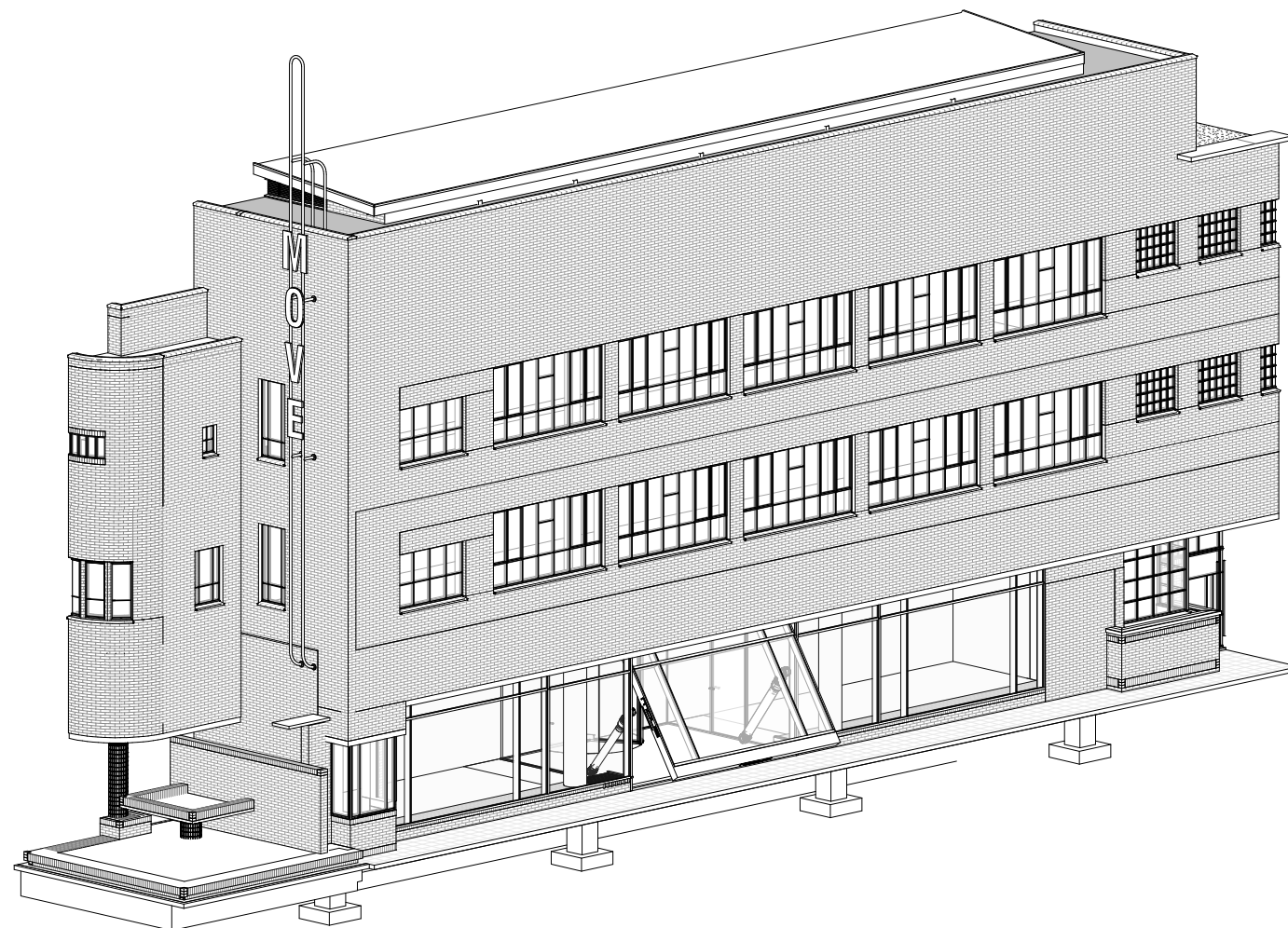
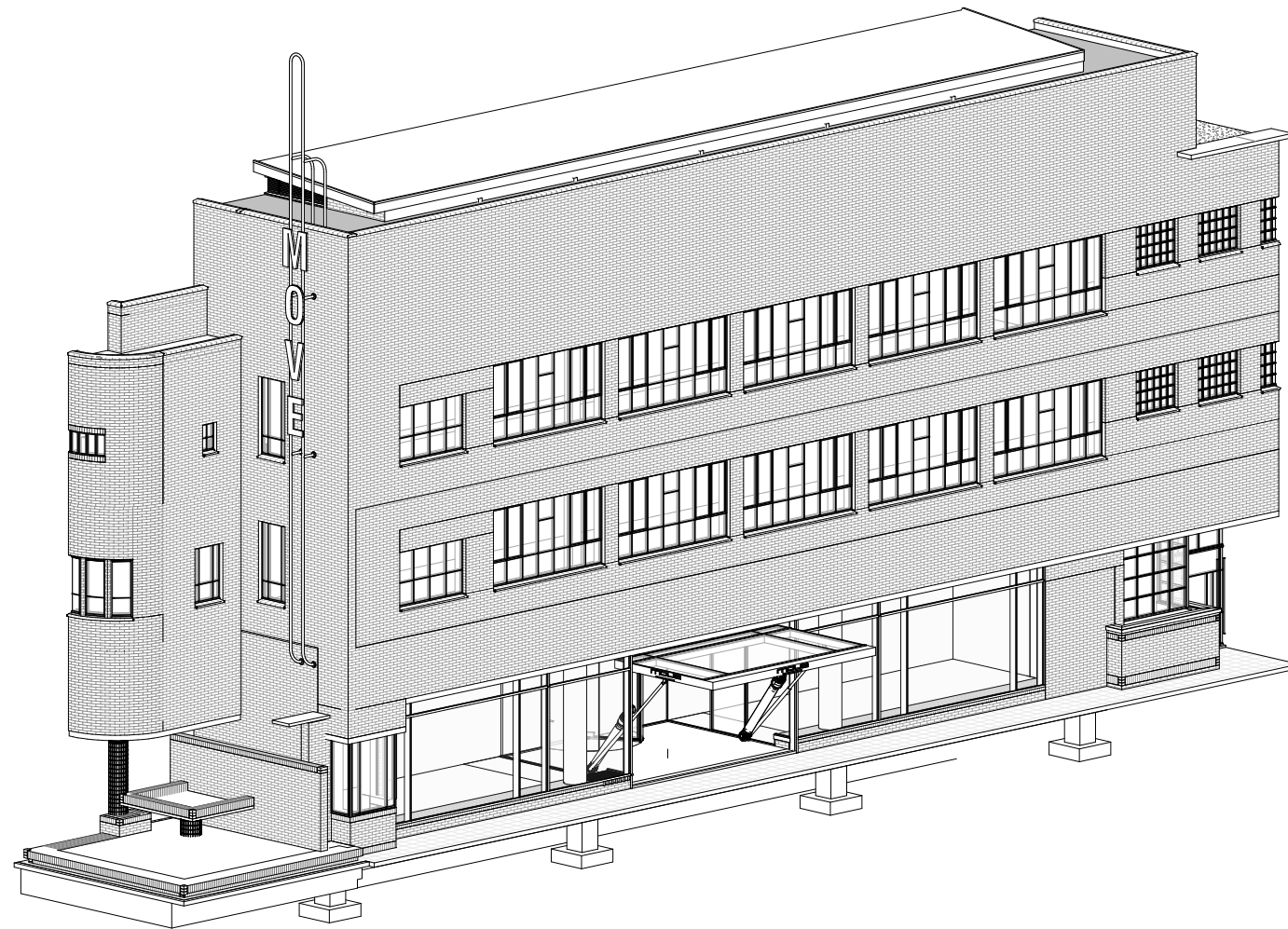
De opdrachtgever zag echter graag een duidelijke entree aan de zijde van het Stadionplein, niet direct op de hoek zoals door Wils ontworpen was. De wens betrof het toepassen van een luifel, om de entree vanuit de rondom gelegen openbare ruimte te herkennen. We hebben als architect vervolgens naar een oplossing gezocht waarbij zowel de wens van de opdrachtgever én het principe van het oorspronkelijke gevelbeeld van Wils samengaan. Door een deel van de glazen plint overdag open ‘te heffen’, werkt dat deel van de opengestelde plint als luifel en creëert het optimale transparantie tussen het interieur en de openbare ruimte. Het door Wils geïnitieerde gevelbeeld aan pleinzijde, met de architectonische verbijzonderingen op de hoeken, blijft buiten openingstijd in stand wanneer deze luifel zich weer gesloten heeft en onderdeel is van de glazen plint. Dit te openen deel van de glazen plint is mogelijk gemaakt door hydraulische pluniers.’

'In de bouwwereld wordt vaak met een marge van een paar millimeter gewerkt, maar in de wereld van hydraulische plunjers kan zo'n marge zelfs een tienden van een millimeter bedragen. Zeer verfijnde detailleringen, uitvoerig testen van de techniek in een werkplaats en nauw overleg met de opdrachtgever, Qua en producenten Pon Cat, ODS en Rollocate bleek van groot belang. De pui heeft namelijk twee plunjers die zo krachtig zijn, dat als de een wat positie betreft maar een fractie afwijkt van de ander, ze de hele deur krom duwen.'

‘De opdrachtgever, Pon, kon via hun bedrijfstak Pon Cat, officiële dealer van Caterpillarmachines en motoren ook iets betekenen in het technisch realiseren van het bijzondere ontwerp: een toevalligheid waardoor veel op zijn plek viel en het eveneens het eindresultaat ten goede kwam.’

‘De pui, inclusief beglazing, moest op sneeuw- en windbelasting van daken berekend worden. Vanwege de afwatering gaat de pui ook niet helemaal 90 graden open. De entree is immers zowel entree als dak.

De aansturing van de pluniers gebeurt normaal gesproken met een dieselmotor van een graafmachine. Maar een dieselaggregaat in een gebouw plaatsen is vanwege de uitstoot uiteraard geen optie. Pon Cat levert, speciaal voor graafwerkzaamheden in gesloten ruimten, ook elektrische aggregaten in een aanhanger. Hierin werd de oplossing gevonden voor de entreeheffer: deze wordt elektrisch aangestuurd door een dergelijk apparaat.’

